

Η Κυριακή του Θωμά στην Κανά της Γαλιλαίας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με επίκεντρο την Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου στην [Κανά](#) της [Γαλιλαίας](#) εορτάστηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η ψηλάφηση του Θωμά το πρωί της [Κυριακής του Θωμά](#), 12 Μαΐου 2024.

Μετά την εορταστική υποδοχή του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου από τους Προσκόπους και την τοπική Κοινότητα, ακολούθησε η τέλεση Θείας Λειτουργίας προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, με πρώτο τον Γέροντα Καμαράση Αρχιμανδρίτη π. Νεκτάριο, Πρεσβυτέρων των ομόρων περιοχών της Κανά, του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Δοσιθέου.

Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε με την αθρόα συμμετοχή του πιστού λαού της Κανά και την τιμητική παρουσία του Πρέσβεως της Ελλάδος στο Ισραήλ κ. Κυριακού Λουκάκη και του Πρέσβη της Ρωσίας στο Ισραήλ κ. Ανατολίου Βικτόρωβ.

Τον θείο λόγο κήρυξε στο εκκλησίασμα ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ο οποίος, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Τόσον τό γενόμενον σημείον τῆς μεταβολῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον κατά τήν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ καί τῆς Μητροῦς Αὐτοῦ εἰς τόν ἐνταῦθα Γάμον, ὅσον καί ἡ ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησις τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ, τῆς νυγείσης ὑπό τῶν στρατιωτῶν ἐν τῷ Σταυρῷ Αὐτοῦ εἶναι ἀπό τά πολλά σημεία, δηλαδή θαύματα, τά ὅποια ἐποίησεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ.

Καί τοῦτο, ἵνα πρῶτον φανερωθῇ ἡ δόξα Αὐτοῦ καί δεύτερον ἵνα πιστεύσωσι οἱ ἄνθρωποι εἰς Αὐτόν, ὡς παραγγέλλει ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος λέγων: «ταῦτα δέ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστός ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ, καί ἵνα πιστεύοντες ζωήν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ», (Ἰωάν. 20,31).»

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Ταύτην ἐποίησε τήν ἀρχήν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καί ἐφανέρωσε τήν δόξαν αὐτοῦ, καί ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ ζωή ἐκ τάφου, τούτέστιν ὁ ἐκ τάφου Ἀναστάς Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἁγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, διὰ νά ἐορτάσωμεν «τήν ἀρχήν τῶν σημείων, ἣν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνταῦθα» ἀφ' ἐνός καί τήν τοῦ Ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν ἀφ' ἐτέρου.

Τόσον τό γενόμενον σημείον τῆς μεταβολῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον κατά τήν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ καί τῆς Μητρός Αὐτοῦ εἰς τόν ἐνταῦθα Γάμον, ὅσον καί ἡ ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησις τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ, τῆς νυγείσης ὑπό τῶν στρατιωτῶν ἐν τῷ Σταυρῷ Αὐτοῦ εἶναι ἀπό τά πολλά σημεία, δηλαδή θαύματα, τά ὅποια ἐποίησεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ.

Καί τοῦτο, ἵνα πρῶτον φανερωθῇ ἡ δόξα Αὐτοῦ καί δεύτερον ἵνα πιστεύσωσι οἱ ἄνθρωποι εἰς Αὐτόν, ὡς παραγγέλλει ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος λέγων: «ταῦτα δέ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστός ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ, καί ἵνα πιστεύοντες ζωήν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ», (Ἰωάν. 20,31).

Κατά τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «οὐχ ἀπλῶς υἱός, ἀλλά ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ μοναδικῶς τε καί ἰδικῶς». Λέγει δέ τοῦτο ὁ ἱερός Κύριλλος, ἐπικαλούμενος Αὐτόν τοῦτον τόν Χριστόν λέγοντα: «ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τόν λόγον μου ἀκούων καί πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωήν αἰώνιον, καί εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλά μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν, ὥσπερ γάρ ὁ πατήρ ἔχει ζωήν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καί τῷ υἱῷ ζωήν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ», (Ἰωάν. 5,24-26).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ὁ Χριστός, εἶναι τέλειος Θεός, ὡς ἐρμηνεύει καί ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγων: «Ὅτι γάρ καί ἡ ζωή κατὰ φύσιν ἐστίν ὁ Μονογενής καί ζωῆς τῆς παρ' ἐτέρῳ μέτοχος ζωογονεῖ τε οὕτως ὥσπερ καί ὁ Πατήρ, περιττόν οἶμαι λέγειν».

Ὁ ἀναστάς Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ὁ Νέος Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος λυτρώνει ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τήν Νέαν Εὐάν διά τοῦ τιμίου Αὐτοῦ αἵματος ἀλλά καί τοῦ ὕδατος, τά ὅποια ἐξέβλυσαν ἐκ τῆς κεντηθείσης πλευρᾶς Αὐτοῦ, (Πρβλ. Ἰωάν 19,34). Τό αἷμα καί τό ὕδωρ συμβολίζουν τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τήν ἀγάπην τοῦ νυμφίου πρὸς τήν νύμφην αὐτοῦ. «Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τάς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καί ὁ Χριστός ἠγάπησε τήν Ἐκκλησίαν καί ἑαυτόν παρέδωκεν ὑπέρ αὐτῆς», (Ἐφ. 5,25), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἡμεῖς, ὄντες μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἴμεθα καί μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ σχέσις Θεοῦ καί ἀνθρώπου ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ εἶναι σχέσις καί ἔνωσις Γάμου. Τό δέ θεμέλιον καί ἡ ἐνοποιός δύναμις τοῦ Γάμου εἶναι ἡ τελεία ἀγάπη, ἡ ἐν Χριστῷ δηλονότι ἀγάπη, ἡ ὁποία «οὐ ζητεῖ τά ἑαυτῆς καί οὐδέποτε ἐκπίπτει», (Πρβλ. Α' Κορ. 13, 4-8).

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ ἄπειρος φιλανθρωπία, τοὔτέστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀνεβίβασεν τόν Υἱόν Αὐτοῦ εἰς τόν Σταυρόν καί τόν κατεβίβασεν εἰς τόν Ἄϊδην, ἵνα

ἐλευθερώσῃ καὶ θεραπεύσῃ τό μέγα τραῦμα, τόν ἄνθρωπον, ὡς ἐναργέστατα λέγει ὁ ὑμνωδός Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς μαθητάς. Τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· οὐ μὴ πιστεύσω, ἐάν μὴ ἴδω κάγώ τόν Δεσπότην. Ἴδω τήν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τό αἷμα, τό ὕδωρ, τό βάπτισμα· ἴδω τήν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τό μέγα τραῦμα, ὁ ἄνθρωπος».

Ἀξιοσημείωτον ὅτι διὰ τῆς ψηλαφήσεως τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἄπιστος Θωμᾶς ἐγένετο μέτοχος καὶ κοινωνός τῆς «γλυκείας μεθέξεως τῆς φωτουργοῦ δόξης Αὐτοῦ», τοὔτέστιν τῆς λαμπροφόρου δόξης τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Τῆς γλυκείας ταύτης μεθέξεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπολαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἔγκριτος λαός τῆς Ἐκκλησίας, τῆς νύμφης τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς μυστικῆς εὐλογίας, δηλαδή τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὡς διδάσκει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγων: «ἐπιφοιτᾷ (=κατέρχεται) καὶ ἐπιφαίνεται πᾶσιν ὑμῖν ὁ Χριστός ἀοράτως τε καὶ ὁρατῶς· ἀοράτως μὲν ὡς Θεός, ὁρατῶς δέ πάλιν ἐν σώματι. Ἐπιτρέπει δέ καὶ δίδωσι τῆς ἁγίας Αὐτοῦ σαρκὸς ἀποθίγειν. Πρόσιμεν γάρ κατὰ χάριν Θεοῦ τῇ μεθέξει τῆς μυστικῆς εὐλογίας εἰς χεῖρας δεχόμενοι τόν Χριστόν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀραρότως =προσηκόντως πιστεύσωμεν ὅτι τόν ἴδιον ἀληθῶς ἡγείρε ναόν».

Διὰ μὲν τῆς παρουσίας Αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς Αὐτοῦ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας εἰς τόν ἐνταῦθα ἐν Κανᾷ Γάμον, ὁ Χριστός ἡγίασε τόν γάμον ἀφ' ἑνός καὶ ἠλευθέρωσε τήν γυναῖκα ἐκ τῆς κατάρας ἀφ' ἑτέρου. «Γάμος [ἐν Κανᾷ] μὲν γάρ τίμιος ἡγιαζέτο, ἀρά δέ ἡ κατὰ γυναικὸς ἐκποδὼν· οὐ γάρ ἐν λύπαις ἔτι τέξονται τέκνα καὶ αὐτὴν ἡμῶν τῆς γεννήσεως τήν ἀρχὴν εὐλογήσαντος τοῦ Χριστοῦ», λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Διὰ δέ τῆς μυστικῆς εὐλογίας τοῦ μυστηρίου, δηλονότι τῆς θείας Εὐχαριστίας συμμετέχομεν εἰς τόν μυστικόν, τόν πνευματικόν Γάμον τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ καὶ τῆς νύμφης Ἐκκλησίας, τοὔτέστιν τῆς ἀνθρωπότητος. «Συγκροτεῖται δέ ὁ γάμος ἐν ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, τοὔτέστιν ἐν ἐσχάτοις τοῦ παρόντος καιροῖς», λέγει καὶ πάλιν ὁ ἱερός Κύριλλος, ἐπικαλούμενος τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Θεολόγον, γράφοντα ἐν τῇ «Ἀποκαλύψει» αὐτοῦ: «χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα καὶ δῶμεν τήν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν· καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρόν καθαρόν· τό γάρ βύσσινον τά δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστί», (Ἀποκ. 19,7-9).

«Τό δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου», ἀγαπητοί μου, δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ Κύριος παραγγέλλει λέγων: «Ζητεῖτε δέ πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τήν δικαιοσύνην Αὐτοῦ», (Ματθ. 6,33). Διό καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ ἐν τῇ εὐσήμεῳ ταύτῃ καὶ πασχαλίῳ ἡμέρᾳ εἴπωμεν: «Ὡ Πάσχα τό μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δυνάμις·

δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου». Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη.»

Ακολούθησε λιτανεία τρεις φορές περίξ του Ιερού Ναοῦ με προπορευόμενους Προσκόπους και με την πάνδημη συμμετοχή των πιστών.

Το μεσημέρι ο ηγούμενος Αρχιμανδρίτης π. Βενέδικτος και το Συμβούλιο και το εκκλησίασμα της Κανά παρέθεσαν τράπεζα στον Μακαριώτατο, κατά την οποία τον προσεφώνησαν οι Επίτροποι της Κοινότητος της Κανά και ο Ρώσος Πρέσβης στο Ισραήλ κ. Ανατόλιος Βικτόρωβ και ο αντιπρόσωπος της Ελληνικής Πρεσβείας στο Τελ Αβίβ κ. Μαυροειδής.

Μετά την τράπεζα ο Μακαριώτατος τέλεσε τον αγιασμό εγκαινίων στεγαστικού συνοικισμού ο οποίος ανεγείρεται από την Κοινότητα Κανά σε βακούφικο οικόπεδο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Στην προσφώνηση κατά την τελετή ο Μακαριώτατος εξέφρασε τη χαρά για το γεγονός ότι η νέα γενιά, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει στην καθημερινότητα της, διακρίνεται για την αφοσίωση της στις παραδόσεις της Εκκλησίας και ιδιαιτέρως για την ανιδιοτελή αγάπη της για τον τόπο των προγόνων και γεννητόρων της.

Αναλυτικά η προσφώνηση του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Σύ κατ' ἀρχάς Κύριε τήν γῆν ἐθεμελίωσας καί ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί», (Ἑβρ. 1,10).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἀξιότιμε Πρόεδρε καί Τίμια μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἡξίωσε πάντας ἡμᾶς, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τά ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, ὡς καί τήν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἔνθα ὁ Κύριος ἡγίασεν τόν γάμον διά τῆς παρουσίας Αὐτοῦ μετά τῆς Μητρός Του, τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μάρτυρες ἀψευδεῖς τοῦ γεγονότος τούτου δέν εἶναι μόνον οἱ Ἀπόστολοι καί Εὐαγγελισταί, ἀλλά καί οἱ διά μέσου τῶν αἰώνων διαβιοῦντες ἐνταῦθα Ρωμαιορθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ἀποτελοῦντες τό εὐλογημένον χριστεπώνυμον

πλήρωμα τοῦ Παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τούτέστιν τῆς Μητρὸς ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς τεθεμελιωμένης ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς· «θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τόν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός», κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Χαιρόμεθα καὶ ἐν ταύτῳ «τόν ἔνθεον ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, τῶν νεαρῶν Ἐπιτρόπων τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, καυχώμεθα», (Πρβλ. Β΄ Κορ. 9,1). Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ νέα γενεά, παρά τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ αὐτῆς, διακρίνεται διὰ τόν ζῆλον τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀνιδιοτελεῆ ἀγάπην αὐτῆς εἰς τόν τόπον τῶν προγόνων καὶ γεννητόρων αὐτῆς.

Χαιρόμεθα διότι σήμερον ἐγκαινίζεται διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ θεμελίου τούτου λίθου ἔργον ἀγαθόν καὶ κοινωφελές, ἔργον καταδεικνύον τὴν μέριμναν τῆς Μητρὸς πρὸς τὰ τέκνα αὐτῆς, τῆς Ἐκκλησίας δηλονότι τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς τὰ μέλη τοῦ σώματος αὐτῆς, ἵνα κατὰ Παῦλον «μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τό αὐτό ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη», (Α΄ Κορ. 12,23).

Εὐχόμεθα εὐόδωσιν τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου καὶ κάθε ἀγαθῆς πρωτοβουλίας ὑμῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινον τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Καὶ τοῦτο διότι, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ σοφοῦ Παύλου, «Θεοῦ γάρ ἐσμέν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ

©Heba Hirniat

©Heba Hirniat

©Heba Hirnat

©Heba Hirnat

